

מסורת הש"ס

(א) לני הנחות הגאון בעל משה רב
 (ב) סבספק, (ג) ולקמן (ד) :
 (ה) ומסדרינו (ו) ד' מסדרינו (ז) :
 (ח) נ"א יחידה לה, (ט) נדע ע"ה, (י) נ"א
 אלא יצא [ארשן] מקדמיה וישעין
 מוקפסות עירובין : ז' זיל לטו ע"ה
 בהרמזים : פ"ד השולטת בגמרת דין
 (ב' א') (ב' פ"ד מ"ו), (ו) וקראל (ז)
 (ח) כפי שילע, (ט) וקראל (ז) : וס'
 (כ) : ס' טו, (ג) כפ"ל : וס' וס' וס' וס'
 (ד) וס' וס' וס' וס' וס' : ס' וס' וס'
 פ"ד, (ט) נ"ט, (ס) ס' (ס' ז' ז' ז' ז'
 וס' ג' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 (ס) מסדרינו, (ז) ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 (א) ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 מסדרינו : ג' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 (א) ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

תוספות הרא"ש

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

הורו בית דין פרק ראשון הוריות

וְלֹא מִיִּצְעִיָּה לְמִדָּה לְצֹר מִצִּיּוֹן. דְּכִי הִצִּיּוֹן כִּפְתָּרָה זְנוּי דְּהֵא מִפְּרִסְמָה מִלְּחָה וְלֹא הִיא יִיחֵד מִלְּחָה בְּצִדָּה אֲלֵא אִפְּלִי לְמִדָּה דְּכִי הִרִיז בִּידָּה וְעַשׂוּ קֹהֵל עַל פִּיָּהּ בְּצִדָּה בְּמִצִּיּוֹן עֲלִיָּהם פֹּה וְהֵם פְּטוּרִין לְדִיכָא לְמִימָר לֹא מִפְּרִסְמָה מִלְּחָה לֵךְ כִּךְ יִיחֵד מִלְּחָה בְּצִיּוֹן פֹּה הִיא אִפְּלִי לֹא מִלְּחָה מִלְּחָה.

דְּצִדָּה אֲלֵא שְׁהֵי הִיא בְּדִל וְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי

ולא מבעיא למ"ד צבור מייתי דמפרסמא
 מלתא אלא אפילו למ"ד כ"ד מביאין דלא
 ממפרסמא מלתא אי הוה שאיל הוה אמרין ליה
 אמר ר' יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר
 חנינאי משיל דסומכוס למה הדבר דומה
 לאלאדם שחשב כפרתו בין השמשכה נתכפר ספק
 מבעור^א נתכפר לו ספק משחשבה נתכפר לו
 שאין מביא אשם תלוי ולא מבעיא למ"ד כ"ד
 דלא אפרסמא מלתא אלא אפילו
 למ"ד צבור מביאין דמפרסמא מלתא והוה
 אמרינן ליה דהכא ^אבספק מבעור יום ספק
 משחשבה אי שאיל לא אישכח אינש
 דמשייליה: אמר לו בן עזאי מאי שנא מן
 הירושב כו': שפיר קאמר ליה ר"ע לכן עזאי
 דאמר דהא החזיק בדרך איכא בנייתיה לן
 ועזאי חייב דהא בביתיה איתיה לר"ע ^אפמור
 דהא החזיק בדרך: הורו לו כ"ד לעקור את
 ככל הגוף: ת"ר ^אונעלם דבר ולא שיעקד
 המצוה כולה כיצד יאמרו אין נדה בתורה
 אין שבת בתורה אין עבודת כוכבים בתורה
 יכול יהו חייבין ת"ל ונעלם דבר ולא שתתעלם
 מצוה כולה הרי אלו פטורין אבל אמרו יש
 נדה בתורה אבל הכא על שומרת יום כנגד
 יום פטור יש שבת בתורה אבל המוציא
 ממרשות היחיד לרשות הרבים פטור יש עבודת
 כוכבים בתורה אבל המשתחוה פטור יכול יהו
 פפטורין תלמוד לומר ונעלם דבר ולא כל הגוף
 אמר מר יכול יהו פטורין ואי בקיום מקצת
 וכיכול מקצת פטורין ובעקירת כל הגוף
 פפטורין במאי חייבין תנא הכי קא קשיא ליה
 אימא דבר כולה מילתא משמע ת"ל ונעלם
 דבר מאי משמע אמר עולא קרי ביה ונעלם
 ממדבר חזקה אמר קרא ועשו אחת מכל
 מצות מכל מצות ולא כל מצות מצות תרתין
 ממשמע אמר ר"נ בר יצחק מצות כת' רב אשי
 אמר ^אילין דבר דבר מזקן ממרא דכתיב ביה
 דבין בוכון ממרא ^בי יפלא ממך דבר לא תסור מן
 הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל מה ממרא
 הדבר ולא כל דבר אף בתוראה דבר ולא
 ככל הגוף אמר רב יהודה אמר שמואל אין
 כ"ל חייבין עד שיוור ^אבדבר שאין הצדוקין
 מודין בו אבל בדבר שהצדוקין מודין בו
 פפטורין מאי מעמא זיל קרי בי רב הוא תנן יש

כוכבים דהוי ביטול מקלָת וקוּס מקלָת או מכל מלֹות גדֵה דהוי ביטול מקלָת
 וקוּס מקלָת ולָהּ על מלֹות השבֹת דהוי עוקר כל הדור ולָהּ על מלֹות גדֵהה
 ודעֹודות כוכבֵי דעוקר כל הדור: **מלֹות סרֵי משמֵע** כלומר ועֵשׂא אֶחָת
 טוֹבֵה משמֵע כוכבֵי נדֵה שֹׁבֵה **מלֹות סרֵי** כוכבֵי דהוי משמֵע ועֵשׂא אֶחָת
 מכל מלֹות סרֵי ה' דעֹוד דהוּ מהיֵי או שֹׁבֵה
 או עֹודות כוכבֵי או נדֵה ולעֹולֵס
 בעֹוקר כל הדור קָס אֵי: **אמר י"ז**
נר יִתֵּן מלֹות כִּסְיֵי נחֵד ו"י דחֵדֵה
 מכל משמֵע דהוי משמֵע ועֵשׂא אֶחָת
 מלֹות מלֹות סרֵי או אֶחָת מכל מלֹות
 עֹודות כוכבֵי או אֶחָת מכל מלֹות
 גדֵהה דהוי מקִיס מקלָת דשֹׁבֵה ומצֵטל
 דהוי וואוּ הֵיִן לעֹודות כוכבֵי וואוּ
 הֵיִן לנֵה וואוּ הֵיִן לִשְׁלֹא מלֹות דקוּס
 מקלָת וצֵטול מקלָת חִיב ועוקר כל
 הדור פֵּטור: **סֵם קוּס מִרְלָן מן הדבר**
 הוּא לֵב נדֵה: **דֵּהָ כָּח** מן הדבר ומֵן בָּלָן
 הוּא הַתְּמַקְלָן (שְׁתַּדְרִין ד' פס'): **האומר**
 אֵין תִּפְלִין לעֹוד על דִּבְרֵי תוֹרֵה פֵּטור
 חִיב וטוֹפֹת להוֹסֵף על דִּבְרֵי סוֹפֵרֵס
 מִמֵּן דֵּהֵיִן הוּא דֵּהֵב ולָהּ על דִּבְרֵי:
אֵין ב"ד חִיבִין לֵלֵה הוּא דֵּהֵב מַעֲלִיָה
 דֵּה שְׂטוֹרֵה לִסְטוֹר דֵּבֵר שִׁיִּר הַלְוִדִין
 מוֹדִין שִׁיִּהָ אֶסְרֵה שְׁכֹורֵה לִשְׁמֵר דֵּבֵר
 אִסּוּר שְׁאֵין כְּמוֹת בְּתוּרֵה בְּדִלְדִל: **אֵין**
קִי י' רב הוּא דִּמְוִן דִּלְפֶּשֶׁר לוֹ לִלְמֹד

וידענו כל דבר אשר שונג מעלינו וקדשו נחמד
היו: לא חסד נחמד. היינו יום כנגד יום:
דלמרי דכרעה אסירא. גמר ביה ושלם
דכרעה שריא: ופס. שלם דכרעה נמי
כמיז משכזי אשח² שני משכזות דלמרי
דכרעה ושלם שלם דכרעה: דלמרי
דכרעה אסירא אפי' הערשא. דהאי
דמיז את מקורה הערה³ בדכרעה: אי
היו. מאי איריא דקמי שבורי בשומרת
יוס. כנגד יום אפילו דנה נמי כי האי
ונוגה קיום מקל וצטול מקלם הוא:
ואז דבר שקלן הדקוקין מודין:
הוא לעולם בדכרעה. דלמרי בשומרת
יוס הערשא שריא אפילו בדכרעה וגמר
ביה הוא דלמרי ודקמרתם תה הערשא
כמיז דלמרי הערשא בנשה תה הוא
דמיז ולא בשומרת יוס הלכן נדקמה
גדה אלף בשומרת יוס והוי דבר שקלן
הדקוקין מודין זה: ואי צמיא איתא.
דקמרתם שומרת יוס דלמרי ביה תה
קשיא דכי קמי כגון דלמרי וזה לא הוי
אלף (היכל דחויא) ציממא דכמיז כל ימי
וזה⁴ אכל היכל דחויא בליליא טטורה
והוי דין לשומרת יוס דלמרי דהוי תה
דקחויא ציממא דלייט צימי וזה הלכן לא
מקומחם גדה אלף בשומרת יוס וצבה
והוי הערשא דבר שקלן הדקוקין מודין:
מושיי וווחל לל כמיזי ביה: שפחופה
שלם דכרעה. כגון שפחופה לפשור או
נרקוליס. שפחופה לדיס ורגלי
דכמיז (בראשית יט) וישתמו⁵ אפיס ורנלי
צעי

נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור ואמאי

הוא דאסירא הא נמי כתיב⁴ את מקורה הערה דאמרי
שה דאמרי כדרכה אסור אפי' הערה בשלא כדרכה
נדה נמי אלא לעולם כדרכה ודאמרי הערה באשה
אלא בימימי דכתיב⁵ כל ימי זוכה תנן יש שבת בתורה
כתיבא⁶ לא תוציאו משא מבתיכם [דאמרי הוצאה
והוצאה⁷] (והכנסה) הוא דאסירא מושיט וזרק שרי
ואמאי המשתחוה הא כתיבא דכתיב⁷ לא תשתחוה
שלא כדרכה שריא ואיכ"א דאמרי השתחויה גופה
הא השתחויה דלית בה פשוט ידים ורגלים שריא
כפי

תוספות

[illegible][illegible]

עין משפט
נר מצוה

ל א מ"י פ"ב מהל' שגגות הל' א
ופי"ד הל"ב סמג עשין ר"ז:
לא ב מ"י שם פי"ד הלכה ה:
לב ג ה ו ז מ"י שם הלכה ב:
ד [מ"י פ"ו מהל' איסורי ביאה הלכה
:]

תורה אור השלם

1. ואם לא עזרת לאשר יושב
 ויגדל דבר מניני העמל וקח
 אחת מבק מצות יי אשר לא
 תשיקש ואמר דבר מניני
 כי יפאל אשך דבר מניני
 על דלם דין ודן ודן ודן ודן
 אשר ריבם בשקרן וקמם וקמם
 לא תקום אשר יבחר יי אליהן
 ב: וברים ח
 3. ואם יסוריה מוזהב וקסרה לה
 שבעת ימים ואחר תסרה:
 וקראו ער כח
 4. ואיש אשר ישבע את אשתו
 וגלה את עקרותה את מקרה הדין
 וקחה את מקרה יי ונכרתו
 שניהם מקרב עמו: וקראו ח
 5. כל המשבע את אשתו שבע
 על ימי וקח מבשכב וקחה
 לה וכל הכה אשר שבע עליו קטא
 ויהי בטמאת נהרה:
 וקראו ער כח
 6. לא יחוציא משם מבתיכם בן
 השבע וקח מלאכה לא העשו
 וקשישם את ימי השבע כאשר
 צויתא את אבותיכם:
 וקראו ער כח
 7. כי לא תשתקח אלל אשר יי
 קא ששנ אל קא אדא:
 וקראו ער כח

מוסף רע"י

בדבר שאין הצדוקין מודין בו.
 שאין טעמו מפורש במורה נבדיל
 אלא במשנה או בדברי האמוראים
 (סנהדרין 12:). ו"ל קרי בי רב הוא.
 מינוקם של בית רבן יודעין שאין
 כלום (שם).

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ברכו תנאל
צבור (ורובן) סבור כי
משלימין (חזקו צבור) איבער
המא חורו בר דעש וכו'
תקול ומאן תמסין ר' שמוען
דאמרי צבור מיתין ימי מיתין.
ר' פוטסר קרית ר' מאצור.
ומחייבין צבור (רבנן) נון.
אצבור. והא דר' שמוען מפרש
לקאן תמסין דאמרי שבט
שעשה תבורא תרין ימי
ומאן תמסין ר' יהודה דתן.
כ' טפא דפרקא דר' יוחנן
א' מן השבטים כי דע דבר
ר' יהודה. אי בעת וימא נון
ר' חסדא. ר' שמוען וכו' ורבן
ש' קל א' אפי' אסאן
רובו של קל אמר צבור
(2) ר' שמוען בן אלעזר הניח
קל רשבי' א' אלוהי שמועל של
ר' מ' חסא ר' מ' חן דתן
שמשה דר' מאיר דתן ורבה
בשבטים ובמנין. ור' אבהו
דרבנן קרית ר' יוחנן דהיה
אמר שמואל דמיתין וכו'
יהודה תמסאלה וכו' ור' ליתא

(א) גי' רבינו נכונה. (ב) גי' שלנו ומתני'
ממי וגי' רבינו נכון מאד. (ג) לגי' שלנו
ומזרי ב"ד בהן פי' שידעו בנתיים
שטעו ועי' תוס' ונראה דרבינו ל"ג
מלת בהן לל"ק.